

Missieverslag Carola Oranje – India

*MCC februari 2014, Calcutta, India
Missieleiders Ines en Miguette.
Teamleden: Mark, Ramon, Roelof, Reneé, Ilse, Thea,
Beatrijs, Minke, Linsey en Carola*

Zondag 2 februari 2014 – aankomst Calcutta

Daar gaan we dan, in the yellow cabs ons avontuur tegemoet. Er wacht ons een warm welkom in de 'Young Men's Welfare Society'-school Shourabh, een charismatische, Indische man, ontvangt ons met zijn team. Hij is al 40 jaar bezig met het begeleiden van kinderen, samen met zijn dochter. Eerst onderwijs en nu gezondheidszorg. Vandaar dat hij ons heeft uitgenodigd. Hij is zich zo bewust van wat het juiste moment is om bepaalde ontwikkelingen in gang te zetten.

Na een heerlijke maaltijd en een zinvolle eerste meeting werd ons duidelijk dat het zal gaan om het zetten van kleine stapjes. Shourabh vertelde dat het informatiegehalte over gezondheid dat deze gemeenschap heeft, nog erg laag is, en dat het winnen van het vertrouwen van de mensen hier bovendien van groot belang is. Men heeft namelijk negatieve ervaringen met NGO's die eerder in de regio zijn geweest, stelt vragen over de follow-up en er ligt in deze regio ook veel gevoelig op politiek gebied. Miguette geeft aan dat MCC deze contextinformatie zeer ter harte neemt, en dat we als team extra aandacht zullen geven aan het uitleggen van het 'hoe', maar vooral ook het 'waarom' van onze activiteiten, evenals aan de follow-up van de medische checks. Beatrijs had voor iedereen naamplaatjes gemaakt met het embleem van de 'medical checks'. Ze waren geplastificeerd en we waardeerden haar werk zeer.

Uiteindelijk zaten we met zijn allen in de schoolbus onder oorverdovend geclaxonner. Het is een wonder dat niemand geraakt wordt. Bussen, voetgangers, fietsers, dieren, iedereen lijkt onbewogen. Tot onze verbazing brachten ze ons naar een hotel in plaats van de beloofde slaapzalen met één emmer water per dag. Onze matjes, thermo-ondergoed, etc. blijven in de koffer. Een beetje teleurstellend en toch ook wel comfortabel; een eigen toilet en douche. Dan aan tafel, lekker gegeten, korte nacht; want het blijft spannend waar we terecht zullen komen.

3 februari 2014 – Eerste checkdag

Een rit van 45 minuten in drie auto's met al onze checkspullen en medicatie, door het echte India. Alles beweegt, rakelings schieten we langs elkaar heen. Zonder claxon kom je nergens.

Eindelijk zien we onze eerste missieplaats. Een schooltje. De verf van de lokalen is nog nat. Een indrukwekkende ontvangst van het team met bloemen, gezang en dans, een ware initiatie. We kunnen op tijd beginnen en alles is zeer geordend. Om drie uur hadden we 183 kinderen gecheckt. De moeders hadden zich in prachtige sarongs gehuld. Onze lokale vrijwilligers deden serieus mee, de vertalers en dokter Chandra waren ultiem. Het was een prachtig begin op een hele mooie locatie. Onze aanvankelijk wat aarzelende en sceptische dokter werd vandaag deel van ons team. We konden snel zijn vertrouwen winnen, evenals dat van de caretakers, door onze manier van werken (de

MCC-carrousel). Vooral het feit dat men meteen de uitslag krijgt van bijvoorbeeld bloed- en urinewaarden en meteen ook de juiste medicatie (vooral multivitamines, ijzer, anti-worm tabletten en diverse crèmes) meekrijgt, hielp daarbij enorm. In deze regio duren uitslagen, als men al naar een health center gaat, vaak minimaal een maand. Kortom een topdag waar we als topteam optraden.

Tijdens de evaluatie in de tuin met alle vrijwilligers kregen we heel veel waardering met als hoofdvraag: 'wanneer komen jullie weer?'. 'In ieder geval morgen', was het antwoord.

Dinsdag 4 februari 2014

Een bijzondere dag. We begonnen met een ceremonie ter ere van de godin van de Education. Een mooie zonnige dag op dezelfde locatie als de vorige dag. Er was rust, ernst en muziek. We checkten in twee dagen ruim tweehonderd kinderen. Op de terugweg nog even langs onze nieuwe locatie. Een bijzonder mooi idyllisch schooltje met een welkom in verse krijttekeningen. Het lijkt een plek waar een ander soort kinderen komt. We zullen het zien en ervaren.

Het hoogtepunt van de dag was de 'tandenpoetsceremonie'. De kinderen werden op een rijtje gezet en kregen op een Engelse variant van 'olifantje in het bos' voorlichting over tandenpoetsen en handenwassen. De instructie werd volledig door de plaatselijke vrijwilligers overgenomen. Na afloop kregen alle kinderen een tandenborstel (uit Nederland meegenomen) en een sticker. Deze ceremonie was erg leerzaam doch vermakelijk en werd als vast onderdeel van de MCC-carrousel elke dag herhaald.

De toewijding van de lokale mensen is indrukwekkend. De vertalers zijn heel betrokken en elf van hen gaan met ons mee naar de volgende locatie. Een mooie afsluiting onder leiding van onze Miguette. Razendsnel terug in de jeeps naar ons hotel. Evalueren, tellen, sorteren, aan tafel en vroeg naar bed.

Woensdag 5 februari 2014

Ramon was gelukkig weer opgeknapt, ondersteund door de Ciproxin. We werden op onze nieuwe locatie ontvangen met een lied, gezongen door de vrijwilligers en een paar kinderen die speciaal voor deze gelegenheid mooi waren aangekleed. Opnieuw kregen we bloemen en het was heel bijzonder hoe we met zo weinig middelen, maar met zoveel ritueel de dag konden beginnen. Zo liefdevol. Het was een checkdag met 182 kinderen die meer hun emoties lieten zien en er was meer interactie met de ouders dan op de andere locatie.

Na de lunch een kleine wandeling door een paradijselijk stukje India, waar we met de locals op de foto gingen; wat ze zo prachtig vinden. Roelof en Renée bewegen zich zo natuurlijk dat het lijkt alsof ze er al jaren komen. De afsluiting door Miguette was weer essentieel. Het was een enerverende heerlijke werkdag. We werkten hard en waren aan het einde van de dag vermoeider dan gisteren. Let wel een goed, voldaan gevoel.

Drie teamleden bezochten het ziekenhuis in ons dorpje, waar ze tijdens de evaluatie honderduit over vertelden. Dit was indrukwekkend. De kliniek, het ziekenhuis, zullen we nog een keer bezoeken. Een smakelijke maaltijd met het onvolprezen King Fisher bier, veel gelachen, medicijnen geteld, alles voorbereid en slapen.

Donderdag 6 februari 2014

Volgeladen in de jeeps, op weg de tweede dag van ons idyllisch gelegen schooltje. We zagen 221 kinderen en het liep als een trein. Onze sandwiches leken wel gelaardeerd met blauwe kaas; het bleek echter gewoon schimmel. Wederom een zeer intensieve werkdag waar we als team de schouders onder zetten.

De omgeving van de school intrigeerde mij. De huisjes, de vegetatie, een wereld van verschil waar mensen gelukkig lijken. Kortom; veel om over na te denken en om over te evalueren.

Onze eindceremonie met alle vrijwilligers daar was mooi en inspirerend. Dan op weg naar ons onderkomen. De evaluatie begon op het parkeerterrein, maar we besloten toch naar binnen te gaan, aangezien we 'illegaal' zaten. Terecht; respect voor de cultuur is op zijn plaats. We aten gezellig met elkaar. Alweer noodles, groenten en rijst.

Vrijdag 7 februari 2014

Een nieuwe locatie op een totaal verschillende plek. Het lijkt armer en hectischer. Alles stond klaar en er was weer een mooie ontvangst met dansende kinderen en enthousiaste vrijwilligers.

We zagen 243 kinderen. Wat een dag met zeer veel inzet van ons medisch team.

Minke ging met dokter Chandra naar de kliniek in het dorpje voor nadere informatie-uitwisseling en een rondleiding. Shourabh blijkt een essentiële schakel en tussenpersoon tussen onze organisaties en de kliniek.

Onze lunch vond plaats op het dakterras van onze plaatselijke gastheer. Weer een hoogtepunt van gastvrijheid. Tijdens de lunch kregen we voortdurend vragen over de voortgang van onze missie. De mensen zijn zich zo bewust van waar ze staan.

Tijdens de evaluatie heeft Minke de mogelijkheden verteld met betrekking tot de follow-ups in de kliniek. Er blijkt veel mogelijk!

Zaterdag 8 februari 2014

Vandaag de laatste checkdag op de derde school. In totaal hebben wij drie scholen bezocht. Het verbindende en coöperatieve van ons team is dat wat ons inspireert om verder te gaan. Zo had Miguette een zware nacht achter de rug, maar straalde toch, ondanks de grote fysieke onrust. Onze Mark kon de ochtendcheck helaas niet meemaken vanwege zijn gezondheid. Uiteindelijk heeft het merendeel van de groep Ciproxin genuttigd. We waren opgelucht dat iedereen uiteindelijk op de been bleef.

Wederom een lichte lunch op het dakterras. We waren voorzichtig en sommigen lieten de vis en het vlees zoveel mogelijk onaangeroerd, in het vermoeden dat dit mede wel eens de oorzaak geweest kon zijn van het lichamenlijk onbehagen.

De afsluitende ceremonie was ontroerend. De lokale crew was zichtbaar onder de indruk van alles wat wij met elkaar hadden bereikt. Iedereen kreeg een certificaat; een sleutelhanger met twee klompjes, een 'medal of honour' en natuurlijk een anti-wormpil, tandenborstel en sticker.

Om veiligheidsredenen hadden Shourabh en zijn team besloten om ons zaterdagmiddag terug te brengen naar Calcutta in verband met een grote politieke manifestatie op zondag.

Om half vier zaten we weer in de bekende schoolbus en tweeënhalve uur later arriveerden we in ons glimmend zwart-witte boetiek hotel. Met weemoed in ons hart namen we afscheid van Konica. Zij was door Shourabh aangesteld om deze week te begeleiden. Zij heeft het in alle opzichten fantastisch gedaan. Maar de weemoed liet zich

ook enigszins verklaren door het feit dat onze laatste checkdag en daarmee feitelijk de missie, volbracht was.

Ter afsluiting uitstekend bij het hotel om de hoek gegeten. Uitgebreid geëvalueerd en de conclusie was dat we meer dan tevreden waren met onze pioniersexpeditie. Het was zo goed georganiseerd en getimed door de plaatselijke mensen. Zo had elk kind bijvoorbeeld altijd een begeleider bij zich. Werkelijk, het overtrof al onze mogelijke verwachtingen. Wat ongelooflijk bijzonder was aan deze missie, was dat alle gegevens van de kinderen in de computer zijn ingevoerd tijdens de Hulde aan alle teamleden die dit monnikenwerk hebben verricht. Moe en meer dan voldaan vielen we in slaap.

Zondag 9 februari 2014

Iedereen had heerlijk geslapen. Mark zat al in het vliegtuig en we besloten met z'n negenen in ons onderkomen te blijven en te gaan relaxen in de tuin van een hotel met zwembad. Een aantal bezocht een tempel, maar deze bleek bij aankomst helaas gesloten tot half vier. Een boottochtje over de Ganges maakte veel goed. Nog wat gezwommen in het zwembad van weer een ander hotel omdat in ons relaxhotel geen water in het zwembad zat!. Na deze relaxday hebben we op aanraden van Minke heerlijk gegeten bij een lokaal restaurantje met de lekkerste 'naan'. Terug in de yellow cabs en snel naar bed want de meesten van ons vertrokken de volgende ochtend heel vroeg. Ramon, Ines, Miguette en Carola vlogen dinsdag terug. Thea en Beatrijs gingen nog een aantal dagen naar Darjeeling om te wandelen.

Maandag 10 februari 2014

Ines en Miguette hebben in hun hotel nog uitvoerig gesproken met Shourabh, dokter Chandra, Konica en medewerker Shazia. Een samenvatting van het gesprek horen we op de reünie. Dinsdag vlogen de laatste teamleden huiswaarts. Wat een indrukken. Wat een ervaringen. Prachtig dat je met een team van mensen dat elkaar niet of nauwelijks kent, zoiets neer kunt zetten. Vanuit je hart, in verbinding met elkaar, is alles mogelijk. Let it be.

Carola Oranje